I

(Lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2021/840,

annettu 20 päivänä toukokuuta 2021,

tietojenvaihto-, avunanto- ja koulutusohjelman perustamisesta euron suojaamiseksi rahanväärennykseltä kaudeksi 2021–2027 (Perikles IV -ohjelma) ja asetuksen (EU) N:o 331/2014 kumoamisesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 133 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon ([1]),

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä ([2]),

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Unioni ja jäsenvaltiot ovat asettaneet tavoitteekseen säätää toimenpiteistä, jotka ovat tarpeen euron käytössä yhteisenä rahana. Kyseiset toimenpiteet sisältävät euron suojaamisen rahanväärennykseltä ja siihen liittyviltä petoksilta unionin talouden tehokkuuden varmistamiseksi ja julkisen talouden kestävyyden turvaamiseksi.

(2) Neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1338/2001 ([3]) säädetään tietojenvaihdosta, yhteistyöstä ja keskinäisestä avunannosta ja luodaan siten yhtenäiset puitteet euron suojaamiselle. Kyseisen asetuksen vaikutukset on neuvoston asetuksella (EY) N:o 1339/2001 ([4]) laajennettu koskemaan jäsenvaltioita, jotka eivät ole ottaneet euroa yhteiseksi rahakseen, samantasoisen suojan varmistamiseksi eurolle koko unionissa.

(3) Toimilla, joiden tavoitteena on edistää tietojen ja henkilöiden vaihtoa, teknistä ja tieteellistä apua ja erikoiskoulutusta, tuetaan merkittävästi unionin yhteisen rahan suojaamista rahanväärennykseltä ja siihen liittyviltä petoksilta, saavutetaan korkeatasoinen ja yhdenmukainen suoja koko unionissa ja osoitetaan samalla, että unioni kykenee torjumaan vakavaa järjestäytynyttä rikollisuutta. Tällaiset toimet voisivat myös auttaa vastaamaan yhteisiin haasteisiin järjestäytyneen rikollisuuden torjumiseksi, rahanpesu mukaan lukien.

([1]) EUVL C 378, 19.10.2018, s. 2.

([2]) Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 13. helmikuuta 2019 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston ensimmäisen käsittelyn kanta, vahvistettu 13. huhtikuuta 2021 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä). Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 18. toukokuuta 2021 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

([3]) Neuvoston asetus (EY) N:o 1338/2001, annettu 28 päivänä kesäkuuta 2001, euron väärentämisen torjunnan edellyttämistä toimenpiteistä (EYVL L 181, 4.7.2001, s. 6).

([4]) Neuvoston asetus (EY) N:o 1339/2001, annettu 28 päivänä kesäkuuta 2001, euron väärentämisen torjunnan edellyttämistä toimenpiteistä annetun asetuksen (EY) N:o 1338/2001 vaikutusten laajentamisesta koskemaan niitä jäsenvaltioita, jotka eivät ole ottaneet euroa yhtenäisvaluutaksi (EYVL L 181, 4.7.2001, s. 11).

(4) Euron suojaamiseksi rahanväärennykseltä perustetulla toimintaohjelmalla lisätään unionin kansalaisten tietoisuutta, kasvatetaan heidän luottamustaan euroon ja parannetaan euron suojaa, etenkin tiedottamalla jatkuvasti ohjelmasta tuettavien toimien tuloksista.

(5) Euron suojaaminen rahanväärennykseltä on turvallisen ja kilpailukykyisen unionin talouden keskeinen osatekijä ja liittyy suoraan unionin tavoitteeseen parantaa talous- ja rahaliiton toimivuutta.

(6) Tällaisille toimille tähän mennessä annettu tuki, joka perustuu neuvoston päätöksiin 2001/923/EY ([5]) ja 2001/924/EY ([6]), joita on myöhemmin muutettu ja joiden voimassaoloa on jatkettu ja soveltamisalaa laajennettu neuvoston päätöksillä 2006/75/EY ([7]), 2006/76/EY ([8]), 2006/849/EY ([9]) ja 2006/850/EY ([10]), ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EU) N:o 331/2014 ([11]), on antanut unionille ja jäsenvaltioille mahdollisuuden tehostaa toimiaan, joilla euroa suojataan rahanväärennykseltä. Euron suojaamiseksi rahanväärennykseltä perustetun ohjelman tavoitteet on saavutettu edeltävillä kausilla.

(7) Komissio teetti vuonna 2017 asetuksella (EU) N:o 331/2014 perustetun monivuotisen toimintaohjelman, jäljempänä 'Perikles 2020 -ohjelma', väliarvioinnin, johon liittyi riippumattoman toimeksisaajan kertomus. Kertomuksessa suhtauduttiin yleisesti myönteisesti Perikles 2020 -ohjelmaan, mutta siinä ilmaistiin huoli Perikles 2020 -ohjelmaan kuuluvien toimien toteuttamiseen osallistuvien toimivaltaisten viranomaisten vähäisestä määrästä ja Perikles 2020 -ohjelman tulosten mittaamisessa käytettyjen keskeisten tulosindikaattorien laadusta. Komissio tuli Euroopan parlamentille ja neuvostolle Perikles 2020 -ohjelman väliarvioinnista antamassaan tiedonannossa ja ehdotukseensa liitetyssä komission yksiköiden valmisteluasiakirjan muodossa esitetyssä ennakkoarvioinnissa siihen tulokseen, että väliarvioinnin päätelmät ja suositukset huomioon ottaen Perikles 2020 -ohjelman jatkamista vuoden 2020 jälkeen olisi tuettava sen tuoman unionin tason lisäarvon, sen pitkän aikavälin vaikutusten, sen toimien kestävyyden sekä sen järjestäytyneen rikollisuuden torjuntaan antaman panoksen vuoksi.

(8) Väliarviointiin sisältyvä neuvo oli, että Perikles 2020 -ohjelmasta rahoitettuja toimia olisi jatkettava samalla kun vastataan tarpeeseen yksinkertaistaa hakemusten jättämistä, kannustaa edunsaajien eriyttämiseen, kannustaa mahdollisimman useita eri maiden toimivaltaisia viranomaisia osallistumaan Perikles 2020 -ohjelman toimiin, keskittyä jatkossakin uusiin ja jatkuviin väärentämisuhkiin sekä virtaviivaistaa keskeisiä tulosindikaattoreita.

([5]) Neuvoston päätös 2001/923/EY, tehty 17 päivänä joulukuuta 2001, tietojenvaihtoa, avunantoa ja koulutusta koskevan toimintaohjelman perustamisesta euron suojaamiseksi rahanväärennykseltä (Perikles-ohjelma) (EYVL L 339, 21.12.2001, s. 50).

([6]) Neuvoston päätös 2001/924/EY, tehty 17 päivänä joulukuuta 2001, euron suojaamiseksi rahanväärennykseltä perustettavasta tietojenvaihtoa, avunantoa ja koulutusta koskevasta toimintaohjelmasta (Perikles-ohjelma) tehdyn päätöksen vaikutuksen laajentamisesta jäsenvaltioihin, jotka eivät ole ottaneet euroa yhtenäisvaluutaksi (EYVL L 339, 21.12.2001, s. 55).

([7]) Neuvoston päätös 2006/75/EY, tehty 30 päivänä tammikuuta 2006, tietojenvaihtoa, avunantoa ja koulutusta koskevan toimintaohjelman perustamisesta euron suojaamiseksi rahanväärennykseltä (Perikles-ohjelma) tehdyn päätöksen 2001/923/EY muuttamisesta ja voimassaolon jatkamisesta (EUVL L 36, 8.2.2006, s. 40).

([8]) Neuvoston päätös 2006/76/EY, tehty 30 päivänä tammikuuta 2006, tietojenvaihtoa, avunantoa ja koulutusta koskevan toimintaohjelman perustamisesta euron suojaamiseksi rahanväärennykseltä (Perikles-ohjelma) tehdyn päätöksen 2001/923/EY muuttamisesta ja voimassaolon jatkamisesta tehdyn päätöksen 2006/75/EY soveltamisen laajentamisesta koskemaan jäsenvaltioita, jotka eivät osallistu rahaliittoon (EUVL L 36, 8.2.2006, s. 42).

([9]) Neuvoston päätös 2006/849/EY, tehty 20 päivänä marraskuuta 2006, tietojenvaihtoa, avunantoa ja koulutusta koskevan toimintaohjelman perustamisesta euron suojaamiseksi rahanväärennykseltä (Perikles-ohjelma) tehdyn päätöksen 2001/923/EY muuttamisesta ja voimassaolon jatkamisesta (EUVL L 330, 28.11.2006, s. 28).

([10]) Neuvoston päätös 2006/850/EY, tehty 20 päivänä marraskuuta 2006, tietojenvaihtoa, avunantoa ja koulutusta koskevan toimintaohjelman perustamisesta euron suojaamiseksi rahanväärennykseltä (Perikles-ohjelma) tehdyn päätöksen 2001/923/EY muuttamisesta ja voimassaolon jatkamisesta tehdyn päätöksen 2006/849/EY soveltamisen laajentamisesta koskemaan jäsenvaltioita, jotka eivät osallistu rahaliittoon (EUVL L 330, 28.11.2006, s. 30).

([11]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 331/2014, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2014, tietojenvaihtoa, avunantoa ja koulutusta koskevan toimintaohjelman perustamisesta euron suojaamiseksi rahanväärennykseltä (Perikles 2020 -ohjelma) ja neuvoston päätösten 2001/923/EY, 2001/924/EY, 2006/75/EY, 2006/76/EY, 2006/849/EY ja 2006/850/EY kumoamisesta (EUVL L 103, 5.4.2014, s. 1).

(9) Kolmansissa maissa on havaittu väärentämiskeskuksia, ja euron väärentämisellä on laajeneva kansainvälinen ulottuvuus. Kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten valmiuksien kehittämiseen ja koulutukseen liittyvää toimintaa olisi sen vuoksi pidettävä olennaisena euron tehokkaan suojelun kannalta, ja siihen olisi edelleen kannustettava Perikles 2020 -ohjelman jatkamisen puitteissa.

(10) Olisi hyväksyttävä uusi ohjelma kaudelle 2021–2027, jäljempänä 'Perikles IV -ohjelma'. Olisi varmistettava, että Perikles IV -ohjelma on johdonmukainen muiden asian kannalta merkityksellisten ohjelmien ja toimien kanssa ja täydentää niitä. Tämän vuoksi komission olisi Perikles IV -ohjelman soveltamiseksi kuultava asetuksessa (EY) N:o 1338/2001 tarkoitetussa komiteassa kaikkia euron suojaamisesta päävastuussa olevia toimijoita, ja erityisesti jäsenvaltioiden nimeämiä toimivaltaisia kansallisia viranomaisia, Euroopan keskuspankkia (EKP) ja Europolia, euron suojaamistarpeiden arvioimiseksi varsinkin tietojenvaihdon, avunannon ja koulutuksen alalla. Lisäksi komission olisi Perikles IV -ohjelman täytäntöönpanon yhteydessä hyödynnettävä EKP:n laajaa kokemusta, joka liittyy väärennettyjä euroseteleitä koskevan koulutuksen järjestämiseen ja tietojen toimittamiseen.

(11) Tähän asetukseen sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 322 artiklan nojalla hyväksymiä horisontaalisia varainhoitosääntöjä. Näissä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EU, Euratom) 2018/1046 ([12]), jäljempänä 'varainhoitoasetus', sisältyvissä säännöissä vahvistetaan varsinkin menettely, joka koskee talousarvion laatimista ja toteuttamista käyttäen avustuksia, hankintoja, palkintoja ja välillistä toteutusta, sekä säädetään taloushallinnon henkilöstön toiminnan valvonnasta. SEUT 322 artiklan nojalla annettuihin sääntöihin sisältyy myös yleinen ehdollisuusjärjestelmä unionin talousarvion suojaamiseksi.

(12) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitteita, joita ovat jäsenvaltioiden keskinäisen sekä komission ja jäsenvaltioiden välisen yhteistyön helpottaminen, jotta ne voivat suojata euroa rahanväärennykseltä, tämän vaikuttamatta jäsenvaltioiden velvollisuuksiin, ja käyttäen resursseja tehokkaammin kuin kansallisella tasolla olisi mahdollista, jäsenvaltioiden yhteisten pyrkimysten tukeminen euron suojaamiseksi ja kannustaminen käyttämään unionin yhteisiä rakenteita toimivaltaisten viranomaisten välisen yhteistyön ja oikea-aikaisen ja kattavan tietojenvaihdon lisäämiseksi, vaan ne voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.

(13) Perikles IV -ohjelmaa olisi toteutettava neuvoston asetuksessa (EU, Euratom) 2020/2093 ([13]) säädetyn monivuotisen rahoituskehyksen mukaisesti.

(14) Jotta voidaan varmistaa Perikles IV -ohjelman yhdenmukainen toteutus, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Komission olisi hyväksyttävä vuotuiset työohjelmat, joissa määritetään painopisteet, talousarviovarojen jakautuminen ja arviointiperusteet toimille myönnettäviä avustuksia varten. Asianmukaisesti perustellut poikkeustapaukset, joissa on tarpeen korottaa yhteisrahoitusosuutta jäsenvaltioiden taloudellisen joustovaran lisäämiseksi, jotta ne voivat toteuttaa ja saattaa päätökseen hankkeita euron suojaamiseksi ja turvaamiseksi tyydyttävällä tavalla, olisi sisällytettävä vuotuisiin työohjelmiin.

(15) Tässä asetuksessa vahvistetaan Perikles IV -ohjelman rahoituspuitteet, joita Euroopan parlamentti ja neuvosto pitävät ensisijaisena rahoitusohjeenaan vuotuisessa talousarviomenettelyssä 16 päivänä joulukuuta 2020 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen ([14]) 18 kohdan mukaisesti.

([12]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) 2018/1046, annettu 18 päivänä heinäkuuta 2018, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä, asetusten (EU) N:o 1296/2013, (EU) N:o 1301/2013, (EU) N:o 1303/2013, (EU) N:o 1304/2013, (EU) N:o 1309/2013, (EU) N:o 1316/2013, (EU) N:o 223/2014, (EU) N:o 283/2014 ja päätöksen N:o 541/2014/EU muuttamisesta sekä asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 kumoamisesta (EUVL L 193, 30.7.2018, s. 1).

([13]) Neuvoston asetus (EU, Euratom) 2020/2093, annettu 17 päivänä joulukuuta 2020, vuosia 2021–2027 koskevan monivuotisen rahoituskehyksen vahvistamisesta (EUVL L 433 I, 22.12.2020, s. 11).

([14]) Euroopan parlamentin, Euroopan unionin neuvoston ja Euroopan komission välinen toimielinten sopimus, tehty 16 päivänä joulukuuta 2020, talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta, talousarvioyhteistyöstä ja moitteettomasta varainhoidosta sekä uusista omista varoista, mukaan lukien etenemissuunnitelma uusien omien varojen käyttöönottamiseksi (EUVL L 433 I, 22.12.2020, s. 28).

(16) Sen varmistamiseksi, että Perikles IV -ohjelman tavoitteiden saavuttamisessa tapahtunutta edistymistä arvioidaan tehokkaasti, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä SEUT 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat liitteen muuttamista indikaattoreiden tarkistamiseksi tarpeen mukaan arviointia varten sekä tämän asetuksen täydentämistä seuranta- ja arviointikehyksen perustamista koskevilla säännöksillä. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa ([15]) vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä.

(17) Varainhoitoasetuksen, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 883/2013 ([16]) sekä neuvoston asetusten (EY, Euratom) N:o 2988/95 ([17]), (Euratom, EY) N:o 2185/96 ([18]) ja (EU) 2017/1939 ([19]) mukaisesti unionin taloudellisia etuja on suojattava oikeasuhteisin toimenpitein, joita ovat sääntöjenvastaisuuksien, mukaan lukien petokset, ehkäisemiseen, havaitsemiseen, korjaamiseen ja tutkimiseen sekä hukattujen, aiheettomasti maksettujen tai virheellisesti käytettyjen varojen takaisinperintään ja soveltuvin osin hallinnollisten seuraamusten määräämiseen liittyvät toimenpiteet. Euroopan petostentorjuntavirastolla (OLAF) on valtuudet erityisesti asetusten (Euratom, EY) N:o 2185/96 ja (EU, Euratom) N:o 883/2013 mukaisesti tehdä hallinnollisia tutkimuksia, mukaan lukien paikan päällä suoritettavat tarkastukset ja todentamiset, selvittääkseen, onko kyse petoksesta, lahjonnasta tai muusta laittomasta toiminnasta, joka vahingoittaa unionin taloudellisia etuja.

Euroopan syyttäjänvirastolla (EPPO) on asetuksen (EU) 2017/1939 mukaisesti valtuudet tutkia unionin taloudellisia etuja vahingoittavia rikoksia sekä nostaa niistä syyte Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2017/1371 ([20]) mukaisesti. Unionin rahoitusta saavien henkilöiden ja yhteisöjen on varainhoitoasetuksen mukaisesti toimittava täydessä yhteistyössä unionin taloudellisten etujen suojaamiseksi, myönnettävä komissiolle, OLAFille, tilintarkastustuomioistuimelle ja niiden jäsenvaltioiden osalta, jotka osallistuvat asetuksen (EU) 2017/1939 mukaiseen tiiviimpään yhteistyöhön, EPPOlle tarvittavat oikeudet ja valtuudet ja varmistettava, että unionin varojen hoitamiseen osallistuvat kolmannet osapuolet myöntävät vastaavat oikeudet.

(18) Komission olisi esitettävä Euroopan parlamentille ja neuvostolle väliarviointikertomus Perikles IV -ohjelman toteuttamisesta ja lopullinen arviointikertomus sen tavoitteiden saavuttamisesta. Paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyn toimielinten sopimuksen 22 ja 23 kohdan mukaan Perikles IV -ohjelmaa olisi arvioitava erityisten seurantavaatimusten mukaisesti kerättyjen tietojen perusteella välttäen samalla erityisesti jäsenvaltioille aiheutuvaa hallinnollista rasitusta ja ylisääntelyä. Kyseisiin vaatimuksiin olisi tarvittaessa sisällyttävä mitattavissa olevia indikaattoreita, joiden perusteella arvioidaan Perikles IV -ohjelman käytännön vaikutuksia.

(19) Asetus (EU) N:o 331/2014 olisi sen vuoksi kumottava.

(20) Jotta varmistetaan jatkuvuus tuen myöntämisessä asiaankuuluvalla politiikan alalla ja mahdollistetaan täytäntöönpano vuosia 2021–2027 koskevan monivuotisen rahoituskehyksen alusta alkaen, tämän asetuksen olisi tultava voimaan kiireellisesti ja sitä olisi sovellettava takautuvasti 1 päivästä tammikuuta 2021,

([15]) EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

([16]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 883/2013, annettu 11 päivänä syyskuuta 2013, Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1073/1999 ja neuvoston asetuksen (Euratom) N:o 1074/1999 kumoamisesta (EUVL L 248, 18.9.2013, s. 1).

([17]) Neuvoston asetus (EY, Euratom) N:o 2988/95, annettu 18 päivänä joulukuuta 1995, Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta (EYVL L 312, 23.12.1995, s. 1).

([18]) Neuvoston asetus (Euratom, EY) N:o 2185/96, annettu 11 päivänä marraskuuta 1996, komission paikan päällä suorittamista tarkastuksista ja todentamisista Euroopan yhteisöjen taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten ja muiden väärinkäytösten estämiseksi (EYVL L 292, 15.11.1996, s. 2).

([19]) Neuvoston asetus (EU) 2017/1939, annettu 12 päivänä lokakuuta 2017, tiiviimmän yhteistyön toteuttamisesta Euroopan syyttäjänviraston (EPPO) perustamisessa (EUVL L 283, 31.10.2017, s. 1).

([20]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2017/1371, annettu 5 päivänä heinäkuuta 2017, unionin taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten torjunnasta rikosoikeudellisin keinoin (EUVL L 198, 28.7.2017, s. 29).

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Kohde

Tällä asetuksella perustetaan tietojenvaihto-, avunanto- ja koulutusohjelma euron suojaamiseksi rahanväärennykseltä, jäljempänä ’Perikles IV -ohjelma’, kaudelle, joka alkaa 1 päivänä tammikuuta 2021 ja päättyy 31 päivänä joulukuuta 2027.

Siinä vahvistetaan Perikles IV -ohjelman tavoitteet, talousarvio vuosiksi 2021–2027, unionin rahoituksen muodot ja tällaisen rahoituksen myöntämistä koskevat säännöt.

2 artikla

Ohjelman tavoitteet

1. Perikles IV -ohjelman yleinen tavoite on ehkäistä ja torjua rahanväärennystä ja siihen liittyviä petoksia ja säilyttää euroseteleiden ja -kolikoiden luotettavuus, millä vahvistetaan kansalaisten ja yritysten luottamusta näiden seteleiden ja kolikoiden aitouteen, lisätään siten uskoa unionin talouteen ja varmistetaan julkisen talouden kestävyys.

2. Perikles IV -ohjelman erityistavoite on suojata euroseteleitä ja -kolikoita rahanväärennykseltä ja siihen liittyviltä petoksilta tukemalla ja täydentämällä jäsenvaltioiden toimenpiteitä sekä auttamalla jäsenvaltioiden ja unionin tason toimivaltaisia viranomaisia niiden pyrkimyksissä kehittää läheistä ja säännöllistä yhteistyötä sekä parhaiden käytäntöjen vaihtoa keskenään ja komission kanssa; yhteistyöhön otetaan tarvittaessa mukaan myös kolmansia maita ja kansainvälisiä järjestöjä.

3 artikla

Talousarvio

1. Rahoituspuitteet Perikles IV -ohjelman toteuttamiseksi 1 päivän tammikuuta 2021 ja 31 päivän joulukuuta 2027 välisellä kaudella ovat 6 193 284 euroa käypinä hintoina.

2. Euroopan parlamentti ja neuvosto myöntävät vuotuiset määrärahat monivuotisen rahoituskehyksen rajoissa.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua määrää voidaan käyttää Perikles IV -ohjelman toteuttamista koskevaan tekniseen ja hallinnolliseen apuun, kuten valmistelu-, seuranta-, valvonta-, tarkastus- ja arviointitoimintaan, mukaan lukien organisaation tietotekniikkajärjestelmät.

4 artikla

Unionin rahoituksen toteutus ja muodot

1. Perikles IV -ohjelman toteutuksessa käytetään suoraa hallinnointia varainhoitoasetuksen mukaisesti.

2. Komissio toteuttaa Perikles IV -ohjelman yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa, joita se kuulee säännöllisesti Perikles IV -ohjelman toteutuksen eri vaiheissa, ja varmistaa johdonmukaisuuden ja välttää tarpeetonta päällekkäisyyttä muiden toimivaltaisten yhteisöjen, erityisesti EKP:n ja Europolin, toteuttamien asiaankuuluvien toimien kanssa. Tätä varten komissio ottaa työohjelmia laatiessaan 10 artiklan mukaisesti huomioon EKP:n ja Europolin nykyiset ja suunnitellut toimet euron väärentämisen ja siihen liittyvien petosten torjumiseksi.

3. Perikles IV -ohjelman mukainen rahoitustuki 6 artiklassa luetelluille tukikelpoisille toimille myönnetään joko avustuksina tai julkisina hankintoina.

5 artikla

Yhteiset toimet

1. Komissio voi järjestää Perikles IV -ohjelmaan kuuluvia toimia yhdessä muiden kumppanien kanssa, joilla on asiaankuuluvaa asiantuntemusta; näitä ovat muun muassa

a) kansalliset keskuspankit ja EKP;

b) kansalliset tutkimuskeskukset ja kansalliset metallirahojen tutkimuskeskukset;

c) Euroopan teknis–tieteellinen keskus ja rahapajat;

d) Europol, Eurojust ja Interpol;

e) väärän rahan valmistamisen vastustamiseksi Genevessä 20 päivänä huhtikuuta 1929 allekirjoitetun kansainvälisen yleissopimuksen ([21]) 12 artiklassa tarkoitetut rahanväärennyksen estämisestä vastaavat kansalliset keskustoimistot sekä muut rahanväärennyksen ehkäisyyn, tunnistamiseen ja torjuntaan erikoistuneet yksiköt;

f) asiantuntijaelimet, jotka toimivat monistustekniikan ja aitouden tarkistamistekniikan sekä paino- ja kaiverruslaitteiden aloilla;

g) muut kuin a–f alakohdassa tarkoitetut elimet, jotka tarjoavat erityisasiantuntemusta, tarvittaessa myös kolmansien maiden ja varsinkin unionin liittyvien valtioiden ja ehdokasmaiden tällaiset elimet; ja

h) yksityiset yhteisöt, jotka ovat kehittäneet seteli- ja kolikkoväärennösten tunnistamiseen tarvittavaa teknistä tietämystä ja tähän erikoistuneita ryhmiä ja esittäneet siitä näyttöä.

2. Jos komissio sekä EKP, Eurojust, Europol ja Interpol toteuttavat yhdessä tukikelpoisia toimia, niistä aiheutuvat menot jaetaan niiden kesken. Kukin niistä vastaa kuitenkin omien luennoitsijoidensa matka- ja oleskelukuluista.

II LUKU

TUKIKELPOISUUS

6 artikla

Tukikelpoiset toimet

1. Perikles IV -ohjelmasta annetaan 10 artiklassa tarkoitetuissa vuotuisissa työohjelmissa vahvistettujen ehtojen mukaisesti rahoitustukea seuraaviin toimiin:

a) tietojen vaihto ja levitys, jossa keskitytään työpajojen, kokousten ja seminaarien järjestämiseen, koulutus mukaan lukien, toimivaltaisten kansallisten viranomaisten henkilöstön sijoittamiseen ja vaihtoon sekä muihin vastaaviin toimiin. Tietojenvaihdossa keskitytään muun muassa seuraaviin seikkoihin:

   — parhaat käytännöt euroon kohdistuvan rahanväärennyksen ja siihen liittyvien petosten ehkäisemiseksi;

   — menetelmät, joilla seurataan ja analysoidaan rahanväärennyksen taloudellisia ja rahoitustoimintaan liittyviä vaikutuksia;

([21]) Kansainliitto, Sopimussarja n:o 2623 (1931), s. 372.

— tietokantojen ja varhaisvaroitusjärjestelmien toiminta;

— väärän rahan tunnistamisvälineiden, mukaan lukien tietokonesovellusten, käyttäminen;

— tutkinta- ja tiedustelumenetelmät;

— tieteellinen apu, mukaan lukien uutuuksien seuranta;

— euron suojaaminen unionin ulkopuolella;

— tutkimustoimet;

— operatiivisen erikoisosaamisen tarjoaminen;

b) Perikles IV -ohjelman osana tarpeellisena pidettävä tekninen, tieteellinen ja operatiivinen apu, erityisesti:

— asianmukaiset toimenpiteet, joiden avulla unionin tasolla kehitetään opetusvälineitä, kuten unionin säädösopas, tiedotteet, käsikirjat, sanastot ja sanaluettelot, tietopankit, erityisesti tieteellisen avun tai teknologian seurannan alalla, tai tietotekniset sovellukset, kuten ohjelmistot;

— monialaiset ja monikansalliset asiaan liittyvät tutkimukset, mukaan lukien innovatiivisia turvatekijöitä koskeva tutkimus;

— unionin tasolla toteutettavien väärän rahan tunnistamistoimien tukena käytettävien teknisten työvälineiden ja menetelmien kehittäminen;

— tuki vähintään kahden maan välisissä operaatioissa tehtävälle yhteistyölle, kun tällaista tukea ei voida tarjota muista unionin toimielinten tai elinten ohjelmista;

c) rahanväärennyksen torjuntaan erikoistuneiden kolmansien maiden viranomaisten käyttöön tulevien laitteiden hankinnat euron suojaamiseksi rahanväärennykseltä 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

2. Perikles IV -ohjelmaa toteutettaessa on otettava huomioon rahanväärennyksen torjunnan rajatylittävät ja monialaiset näkökohdat pyrkimällä seuraavien ryhmien osallistumiseen:

a) rahanväärennyksen tunnistamiseen ja torjuntaan osallistuvien yksikköjen henkilöstö; näitä ovat erityisesti poliisi, tulli ja verohallinto, niiden kansallisen tason tehtävistä riippuen;

b) tiedustelupalvelun henkilöstö;

c) kansallisten keskuspankkien, rahapajojen, liikepankkien ja muiden rahoituksen välittäjien edustajat, erityisesti rahoituslaitosten velvoitteiden osalta;

d) tällä alalla toimivat oikeuslaitoksen jäsenet, erikoistuneet lakimiehet ja tuomarit;

e) muut asianomaiset asiantuntijaryhmät, kuten kauppakamarit ja toimialajärjestöt tai muut näihin verrattavat rakenteet, jotka ovat yhteydessä pieniin ja keskisuuriin yrityksiin, vähittäiskauppoihin ja arvokuljetusyrityksiin.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettuihin ryhmiin voi sisältyä osallistujia kolmansista maista.

III LUKU

AVUSTUKSET

7 artikla

Avustukset

1. Perikles IV -ohjelman mukaiset avustukset myönnetään ja niitä hallinnoidaan varainhoitoasetuksen VIII osaston mukaisesti.

2. Avustuksin toteutettavissa toimissa avustussopimus ei voi koskea yksinomaan laitehankintoja.

8 artikla

Yhteisrahoitusosuus

Perikles IV -ohjelman nojalla myönnettyjen avustusten yhteisrahoitusosuus voi olla enintään 75 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista. Asianmukaisesti perustelluissa poikkeustapauksissa, jotka määritetään 10 artiklassa tarkoitetuissa vuotuisissa työohjelmissa, yhteisrahoitusosuus voi olla enintään 90 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista.

9 artikla

Tukikelpoiset yhteisöt

Asetuksen (EY) N:o 1338/2001 2 artiklan b alakohdassa määritellyt toimivaltaiset kansalliset viranomaiset ovat yhteisöjä, joille voidaan myöntää rahoitusta Perikles IV -ohjelmasta.

IV LUKU

OHJELMASUUNNITTELU, SEURANTA JA ARVIOINTI

10 artikla

Työohjelmat

1. Perikles IV -ohjelman toteuttamiseksi komissio hyväksyy varainhoitoasetuksen 110 artiklassa tarkoitettuja työohjelmia.

2. Varainhoitoasetuksen 110 artiklassa säädettyjen vaatimusten lisäksi työohjelmassa on määritettävä avustusten osalta keskeiset valinta- ja myöntämisperusteet ja yhteisrahoituksen enimmäismäärä.

11 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.

2. Siirretään komissiolle 1 päivästä tammikuuta 2021 alkaen 31 päivään joulukuuta 2027 asti 12 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 12 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyteen.

4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.

5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

6. Jäljempänä olevan 12 artiklan 2 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kolmella kuukaudella.

12 artikla

Seuranta

1. Indikaattorit, joiden avulla raportoidaan Perikles IV -ohjelman edistymisestä 2 artiklassa säädetyn erityistavoitteen saavuttamisessa, esitetään liitteessä.

2. Sen varmistamiseksi, että Perikles IV -ohjelman tavoitteiden saavuttamisessa tapahtunutta edistymistä arvioidaan tehokkaasti, siirretään komissiolle valta antaa 11 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan liitettä indikaattoreiden tarkistamiseksi tarpeen mukaan arviointia varten sekä täydennetään tätä asetusta seuranta- ja arviointikehyksen perustamista koskevilla säännöksillä.

3. Komissio antaa Euroopan parlamentille, neuvostolle ja EKP:lle vuosittaiset tiedot Perikles IV -ohjelman tuloksista ottaen huomioon määrälliset ja laadulliset indikaattorit, jotka esitetään liitteessä.

4. Osallistuvien maiden ja muiden edunsaajien on toimitettava komissiolle kaikki tarvittavat tiedot Perikles IV -ohjelman seurantaa ja arviointia varten.

13 artikla

Arviointi

1. Perikles IV -ohjelman riippumaton väliarviointi on suoritettava heti kun Perikles IV -ohjelman toteuttamisesta on saatavilla riittävästi tietoa, kuitenkin viimeistään neljän vuoden kuluttua siitä, kun ohjelman toteuttaminen on käynnistynyt.

2. Komissio suorittaa Perikles IV -ohjelman toteuttamisen päätyttyä, kuitenkin viimeistään kahden vuoden kuluttua 1 artiklassa mainitun ajanjakson päättymisestä, Perikles IV -ohjelman lopullisen arvioinnin.

3. Komissio toimittaa arviointien päätelmät ja omat huomautuksensa Euroopan parlamentille, neuvostolle ja EKP:lle.

V LUKU

SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

14 artikla

Tiedotus, viestintä ja näkyvyys

1. Unionin rahoituksen saajien on ilmaistava kyseisen rahoituksen alkuperä ja varmistettava unionin rahoituksen näkyvyys, erityisesti kun ne tekevät tunnetuksi toimia ja niiden tuloksia, tarjoamalla johdonmukaista, olennaista ja oikeasuhteista kohdennettua tietoa useille kohderyhmille, tiedotusvälineet ja suuri yleisö mukaan lukien.

2. Komissio toteuttaa tiedotus- ja viestintätoimia, jotka koskevat Perikles IV -ohjelmaa, Perikles IV -ohjelman nojalla toteutettuja toimia ja saavutettuja tuloksia.

3. Perikles IV -ohjelmalle osoitetuilla taloudellisilla resursseilla tuetaan myös unionin poliittisia prioriteetteja koskevaa yhteisötiedotusta sikäli kuin kyseiset prioriteetit liittyvät 2 artiklassa tarkoitettuihin tavoitteisiin.

15 artikla

Kumoaminen

Kumotaan asetus (EU) N:o 331/2014 1 päivästä tammikuuta 2021.

16 artikla

Siirtymäsäännökset

1. Tämän asetuksen estämättä voidaan jatkaa tai muuttaa toimia, jotka on käynnistetty asetuksen (EU) N:o 331/2014 nojalla, jota sovelletaan edelleen kyseisiin toimiin niiden päättämiseen asti.

2. Perikles IV -ohjelman rahoituspuitteet voivat kattaa myös teknisen ja hallinnollisen avun menot, jotka ovat tarpeen, jotta voidaan varmistaa siirtyminen Perikles IV -ohjelman ja asetuksen (EU) N:o 331/2014 nojalla hyväksyttyjen toimenpiteiden välillä.

17 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä asetus tulee voimaan sinä päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2021.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan jäsenvaltioissa perussopimusten mukaisesti.

Tehty Brysselissä 20 päivänä toukokuuta 2021.

Euroopan parlamentin puolesta	*Neuvoston puolesta*
Puhemies	*Puheenjohtaja*
D. M. SASSOLI	A. P. ZACARIAS

LIITE

PERIKLES IV -OHJELMAN ARVIOINNISSA KÄYTETTÄVÄT INDIKAATTORIT

Perikles IV -ohjelmaa seurataan tarkasti sellaisten indikaattoreiden perusteella, joiden tarkoituksena on mitata Perikles IV -ohjelman yleis- ja erityistavoitteiden saavuttamista aiheuttaen mahdollisimman vähän hallinnollista rasitusta ja kustannuksia. Tätä varten kerätään tietoja seuraavista pääindikaattoreista:

a) havaittujen eurovääreennösten lukumäärä;

b) suljettujen rahanvääreennyspisteiden lukumäärä;

c) Perikles IV -ohjelmaan osallistuvien toimivaltaisten viranomaisten lukumäärä;

d) osallistujien tyytyväisyys Perikles IV -ohjelmasta rahoitettuihin toimiin; ja

e) aiempiin Perikles-toimiin jo osallistuneilta toimijoilta saatu palaute Perikles IV -ohjelman vaikutuksesta niiden toimintaan euron suojaamiseksi rahanvääreennykseltä.

Komissio ja Perikles IV -ohjelman edunsaajat keräävät tiedot keskeisistä tulosindikaattoreista vuosittain seuraavasti:

— komissio kerää tiedot väärennettyjen eurokolikoiden ja -seteleiden lukumäärästä;

— komissio kerää tiedot suljettujen rahanvääreennyspisteiden lukumäärästä;

— komissio kerää tiedot Perikles IV -ohjelmaa soveltavien toimivaltaisten viranomaisten lukumäärästä;

— komissio ja Perikles IV -ohjelman edunsaajat keräävät tiedot Perikles IV -ohjelmasta rahoitettuihin toimiin osallistuneiden toimijoiden tyytyväisyydestä;

— komissio ja Perikles IV -ohjelman edunsaajat keräävät tiedot aiempiin Perikles-toimiin jo osallistuneilta toimijoilta saadusta palautteesta, joka koskee Perikles IV -ohjelman vaikutusta niiden toimintaan euron suojaamiseksi rahanvääreennykseltä.